

Sis mesos...i anar-hi anant

«Fem -d'una punyetera vegada- un referèndum acordat per recuperar tot el terreny perdut»

Per un moment, vaig a fer de malastruc. Us imagineu la pandèmia amb el principat independent i fora d'Europa? A la mateixa balança, em permeto recordar --avui fa mig any-- la declaració d'en Quim Torra donant la legislatura per esgotada. Tot i això, segueix reservant-se la data d'uns nous comicis. Des d'aquesta perspectiva, entenc que en cap no hi cap un grau d'incompetència superior.

L'antiga CiU segueix cercant un nou candidat per allargar l'agonia de la política catalana. Si fa no fa, fa deu anys de retrocés, que no de procés. Eternament connectat amb Waterloo --sense cap criteri, ha de demanar "permís" per qualsevol decisió-- la pandèmia l'ha enganxat amb els pixats al ventre. Citat judicialment per desobediència, han posposat a setembre la compareixença.

Mentrestant, acusa ERC de deslleialtat i fa ballar el poble a base d'incongruència. Passant llista a mitja dotzena de membres del seu equip, cap no està a l'altura. Començant per ell mateix:

- el col·lectiu d'infermeres exigeix la dimissió d'Alba Vergés.
- els mossos no s'entenen amb en Miquel Buch, amb un nivell d'estudis d'FP administratiu.
- les rodes de premsa de la portaveu Meritxell Budó grinyolen des del primer a l'últim minut.
- pel que fa a justícia, l'Ester Capella no dóna l'abast a "apagar foc" en la temàtica dels presos del procés.
- a empresa, d'Àngels Chacón es lamenta del cop dur que suposa la plantofada turística francesa envers Catalunya.
- el "feeling" amb el vicepresident Pere Aragonès és nul.

A partir d'ací, la va vessar proclamant que tot hauria anat com una seda si la gestió de la Covid-19 no s'hagués centralitzat.

L'endemà de la represa de funcions, el rebrot de Lleida l'ha posat al bell mig de la refrega. Prou que ha demostrat on arriba! Tard i ben malament.

ERC dóna per bona la situació kafkiana i els avisen que l'adversari és l'estat central. Tots plegats avantposen el procés a l'atac frontal contra el Coronavirus... Quin desgavell! No és que la legislatura ja no tingui més recorregut. Cal foragitar aquesta trepa de panxacontents i pelacanyes.

No gosa despatxar ERC del govern per a simular una suposada unitat "indepe". On anem a parar sinó al penya-segat. Això està mort del tot. I, com diu el Papa, "darrere d'un enterrament, mai no veiem un camió de mudances".

Aquest poder que "xulegen" de tenir s'ha més que esfumat. Cada dia que passa anem més enrere. La història situarà cadascú al lloc que els hi pertoca. Amarats de corrupteles a partir del mateix expresident Pujol, ja no cola la tesi que "Madrid ens roba". Ho fa tot Déu...i el que s'escau, per tant, és gent amb cara i ulls.

Amb criteri, seny, trempera, capacitat de gestió, empenta per atacar la pandèmia i unificar el país en la divisió evident on ens ha situat una munió de gent que ens vol fer beure a galet... .. Fem -d'una punyetera vegada- un referèndum acordat!

Això sí, quan s'estableixi que el tan proclamat 50% de gent que vol cardar el camp d'Espanya, acotem el cap i som-hi! A velocitat de creuer, fem per recuperar --com més aviat millor-- tot el terreny perdut.

On s'és vist que encara hàgim de sentir bajanades i estupideses en el sentit que no passa res amb les empreses catalanes que "s'han fugat"? Per tot plegat, d'acord amb el text que ara tanco, ningú no es recordarà d'ells quan pleguin d'aquest món. "Sic transit gloria mundi".